

Շուշանիկ Կուրդինյան

Իմ կյանքն ու խաչը

Աշխարհ եկա
Մութ խրճիթում՝
Ուր որ ազահ
Քաղցն էր վխտում:
Սև գրկանքի
Ցուրտ գրկի մեջ,
Տառապանքի
Խարույկն անշեջ՝

Տգիտության,
Մրուրակալ
Ամուր շղթան
Ուսուց ինձ լալ . . .

Շուրջս խավա՛ր . . . կախված օճորք, ճեղքված թոնիր,
Պապից թողած ավանդական ծեսեր ու պաս,
Եվ բռնության հանդեսները միշտ անխտիր
Ըմբո՛ստ հոգուս, ազատ սրտես միշտ անպակաս:

Սակայն մտքիս
Լայն թևերով,
Հպարտ հոգիս
Միրած տենչով

Եվ կեղծիքից, բիրտ գործերից վշտացած,
Իմ թույլ կրծքով մտա կռիվ ուժից վեր՝
Հարվածների գոռ տարափից խոնջացած
Դեռ այնքան վաղ սրտիս իջան կնճիռներ . . .

Заманлы Арты

Լար ընտրեցի
Սեր, միություն
Երգել անմար
Ազատություն
Կյանքի համար . . .

1907 թ . 10 ապրիլի